

Johann Quistorp

**Rector Academiae Rostochiensis Johannes Quistorpius S. S. Theologiae Doctor,
Professor & Ecclesiastes Ad Exequias, quas Nobili Puello Filio suo
Desideratissimo Johanni Alberto von Moltcken parentes moestissimi curatas
cupiunt. Omnes omnium ordinum Academiae Cives ... invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770663141>

Druck Freier Zugang

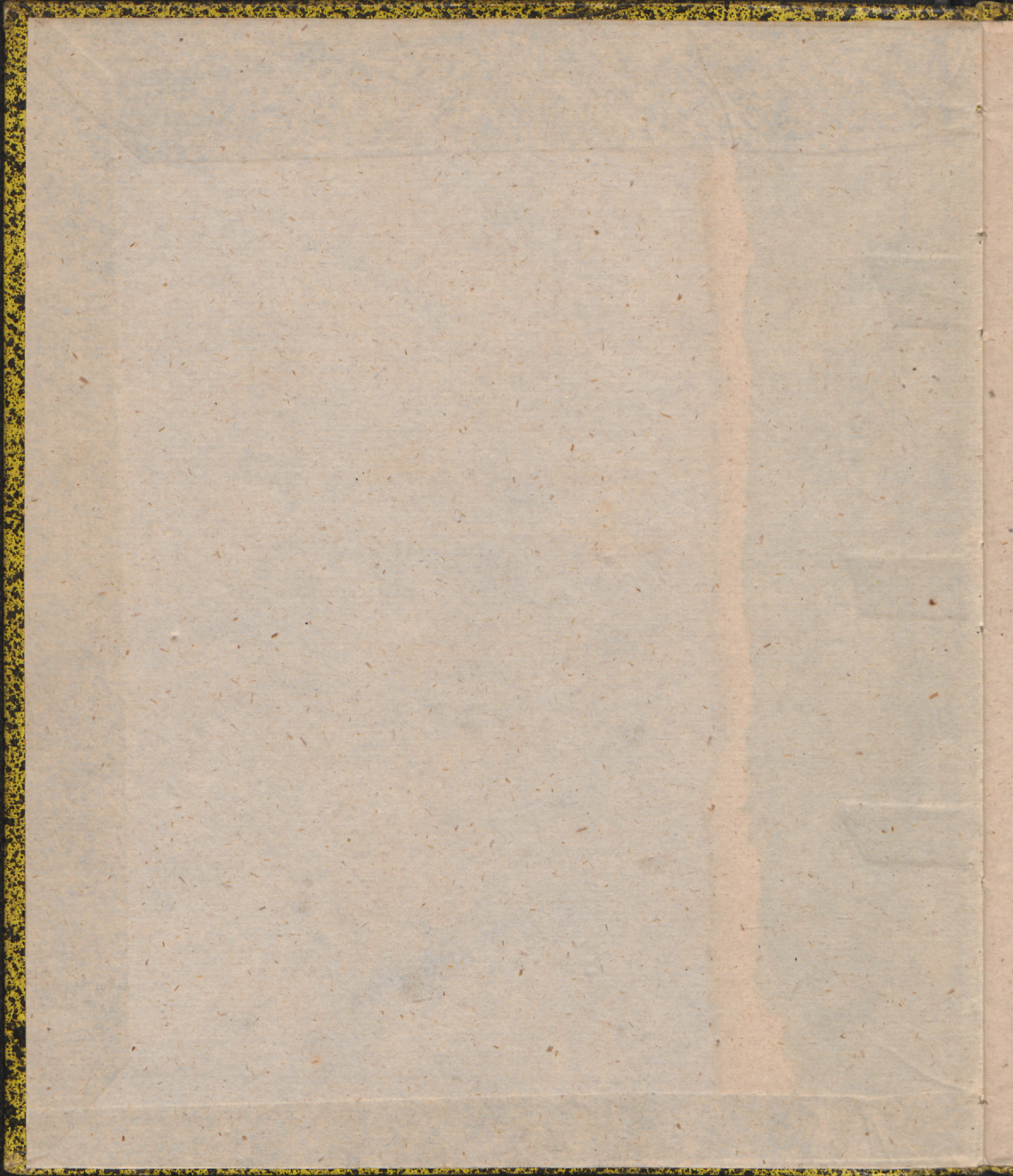

Quistorp, J. ,
in
J. A. v. Moltke.

Rostock, 1631.

//

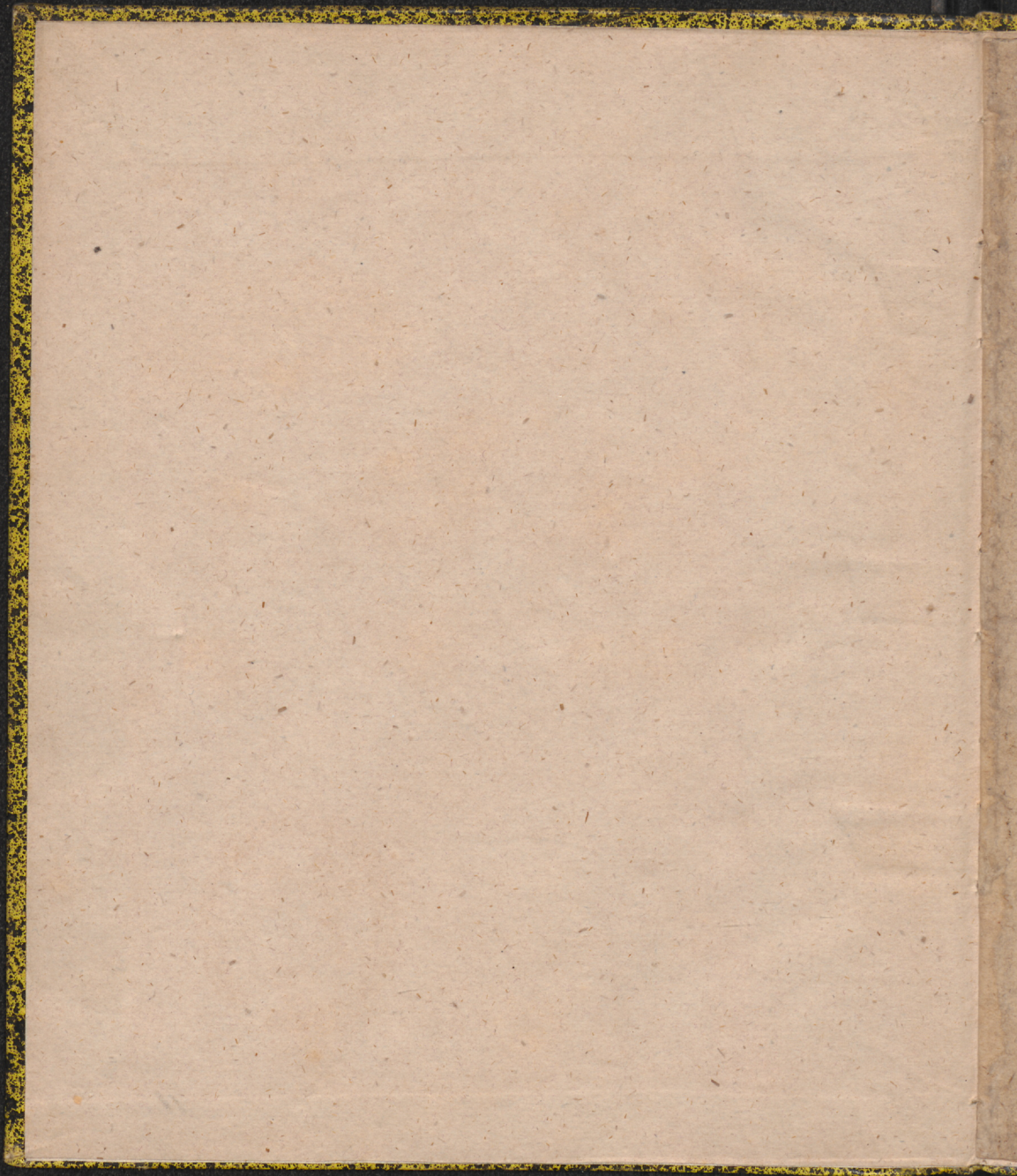

14
RECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES QUISTORPIUS
S. S. Theologiae Doctor, Professor
& Ecclesiastes

*Ad
Exequias,
quas*

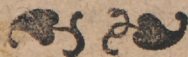
Nobili Puello

Filio suo Desideratissimo

JOHANNI AL-
BERTO von Moltken

parentes maestissimi
curatas capiunt.

Omnes omnium ordinum Academiae
Cives, ut in templo Mariano ad mediam horam
primam convenient amicis
invitat.

ROSTOCHI
Typis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typ.
ANNO M. DC. XXXI.

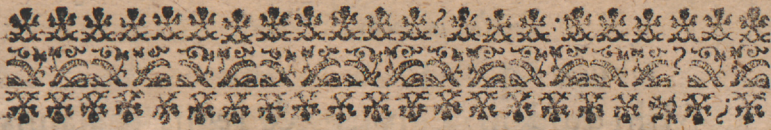
RECTOR
Academice Rostochensis
JOHANNES CHRISTOPHUS
S. Theologie Doctor, Professor
& Facultatis

Nobili Puella

JOHANNI ALBERTO
BERTO von ...
patris ...

RECTOR

Academiae Rostochiensis

JOHANNES QUISTORPIUS,
S. S. Theologiae Doctor, Professor,
& Ecclesiastes.

Serium ac vehementem esse parentum erga Sobolem suam amorem, quamvis ita evidens sit, ut solis radijs scriptum videatur: si quis tamen in dubium vocare velit ejus excellentiam, vel hæc chori Atticarum mulierum, apud Euripidem pro Creusa regina supplicantium, verba consideret.

ἐμοὶ μὲν πλεῖστα το πάρος

βασιλικῶν θαλάμων ἦσαν

τροφῶι κηδεῖσι κροθῶν τέκνων.

τὸν ἀπαιδα δ' ἀπεργῶ

βίον. ὧ τὰ δοκεῖ, φέγω

A 2

μετὰ

μετὰ δὲ κλειάνων μετρίων βιοτῶς.

εὐπαιδὸς ἀχαιῶν.

Mihi quidem & divitijs & regijs thalamis:
potiora sunt, nutrire ex se natos non degene-
res liberos. Carentem enim liberis abominor
vitam: & cui probatur, vitupero; facultates
mediores possidens, si liberos habeam, ad vitam
necessaria consequar. Idem hic in liberos a-
mor, apud eundem Poëtam, Hecubæ, pro filia
Polyxena supplicanti has, expressit voces.

τῶν δ' ἐμῶν παίδων Φυγῶς.

Φυχῆς ἀν' ἀλλοδαί μεθ' ἑ χρυσῆ μοίον.

meorum liberorum exilium vita, utiq; permu-
tarem, non auro tantum. Et quid ni homines:
ex se natos amarent, quum ipsis bestijs, feritate
in signibus natura hunc affectum ingenerarit,
ut catulorum & pullorum suorum causa, se, vi-
tamq; suam, certissimo exponant periculo.
Quod cum ita sit, nulli dubitare possumus,
quin Nobilissimi parentes, Dn. BALTHA-
SAR von Moltken / Illustrissimi Magapolitani
Fridlandiæ & Saganæ &c. Principis, Domini
nostri Clementissimi Consilarius, ejusq; Con-
jux, LUCIA von Meltzing / fœmina à pie-
tate, generis nobilitate, & illis quæ muliebrem
sexum exornant virtutibus commendatissima,
vehe-

vehementissimo in luctu versentur, dum filio quem habuerunt unico JOHANNE ALBERTO, eos mors ante octiduum, 28. die Martij privavit. Qui dolor tanto major est, quanto majorem de filio suo spem conceperant, fore ut majorum suorum feliciter premeret vestigia, & in generis ornamentum, ac decus succresceret. Quid enim aliud sibi de illo promitterent, quem infantem admodum, tres annos, ac totidem menses natum, non dubia frugis expectandæ edere indicia cernebant? Quem infantili linguâ, preces, quas præeuntibus parentibus & nutritijs didicerat, facili- mentem, pietatem spirare audiebant? Quem ingenio præcociore, ætatem superare notabant? in quo cum naturæ bonitate, concinnitas morum, quanta quidem in eam ætatem cadit, certabat? Spes hinc concepta decollavit, dum hunc tenellum adhuc surculum, quem longè lateq; se explicaturum augurabantur, de quo fructus sibi largissimos promittebant, expectatione citius mortis falce resectum, emarcuisse vident. At quid agetis mœstissimi parentes? modum vos luctui statuere Christiana jubet pietas. Docet hæc Vos, Jehovahæ imperatoris nostri summi arbitrio vitæ nos hujus mili-
A 3) tiam

tiā ingredi, & ad ejuſdem placitum, ſtatio-
nem deferere; docet vos eadem, cum corpore
totum hominem non perire; & poſt cinerem,
& favillas, corpus olim redivivum cum anima
conjungendum, & æterna cœleſtiq; vita do-
nandum. Docet hæc, inquam, Vos Chriſtiana
pietas, ſimulq; ne dilectiſſimi filioli mortem
immodicè deploretis exigat. Ethnicos non nul-
los, qui nihil horum ſciebant, magno animo,
ſuorum funera tuliffe, literarum monumenta
teſtantur. Ex quibus Anaxagoram, Xenophon-
tem, Tiberium, & alios, fortioris ſexus, ſi place-
ret, producere, & vix leviter ſuper ſuorum li-
berorum ſibi cariffimorum obitu turbatos eſſe,
oſtendere poſſem. Maſcula certè vox fuit Cor-
neliæ Grachorum matris, quæ cum poſt exſtin-
ctos decem filios, Tiberium quoq; & Cajum
ſummæ indolis juvenes occiſos, & inſepultos
videret, ſlentibus interdixit, ne fortunam ac-
cuſarent, quæ Grachos ſibi filios dediſſet, nun-
quam non felicem ſe fore quæ Grachos pepe-
riſſet. Si Ethnica hæc mulier, ea ſaltem de cau-
ſa, fortunam incuſandam veruit, quod ejus be-
neſicio acceperat, quos amiſerat: Indignum
ſanè Chriſtiano erit, mœrori ſuccumbere, qui
ſciat non ſolum Deum, liberos quos dedit, re-
petere,

petere, sed & quos reperit, aliquando redditu-
rum. In hujus voluntate mœstissimi parentes
acquiescere: Et vos qui juxta cum illis, puel-
lum hunc mellitissimum exstinctum lugetis.
Tu Ave paterne, Vir generose & Nobilissime
Dn. **GEB HARDE von Moleken** / inter No-
biles megapolitanos præcipue, & senatorum
provinciae caput. Tu **ANNA von Rotermund**
nobilium matronarum decus, affectu avia, quæ
non secus ac ex te natum, Denatum hunc ama-
bas, quid agetis, an supra modum ex oculis sub-
latum lugebitis? Spondet aliud vestra in supe-
randis adversis ante probata constantia, Dei
voluntati, quæ non nisi bona esse potest, Vos
submittetis. Vivit jam hic nepos vester eo loci,
ubi litui, tympana, bombardæ eum non tur-
bant, eò delatus est, unde eum Martia vis nulla
exiget. Convivir Majoribus suis ad gaudia in-
terrupta præmissis: Nobilissimis ac strenuis
viris, avo materno **JUSTO von Melkinge/in**
Hollenstede olim hæditario. Proavo paterno
BALTHASARO von Moleke in Wesseldorff Do-
mino, proavo materno **HINRICO von Mele-**
zinge Brunsvicensis ac Lunæburgensis ditio-
num, quodam provinciali senatori spectatissi-
mo, & Capitaneo **in Bodendick**. Avia paternæ
ANNÆ von Walsleben natæ ex **OTTONE**
von

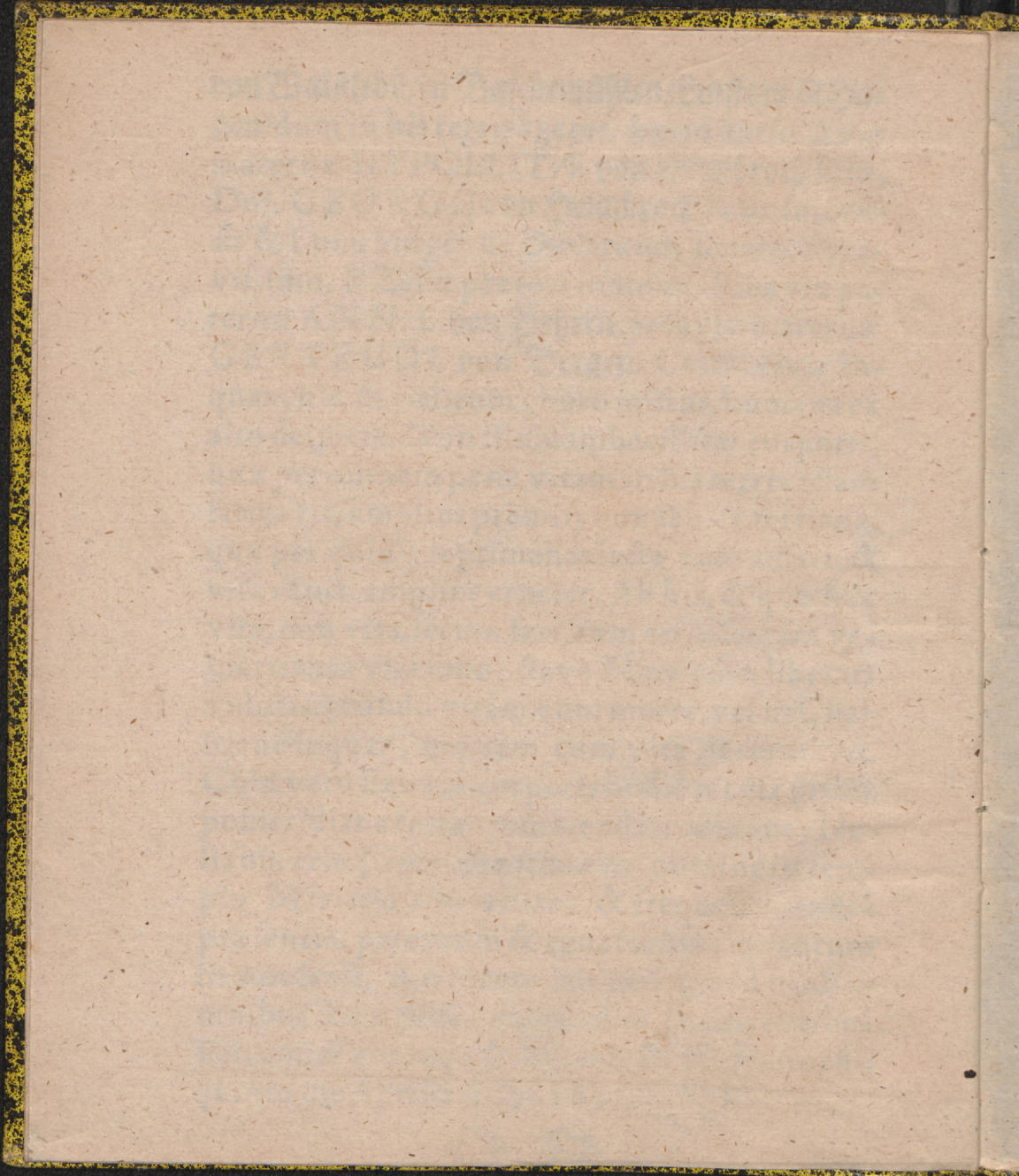
von Walslebē/in Baschemühlen/Linstow & Ha-
gen/dum in his terris ageret, hæreditario. Avia
maternæ HYPOLLITÆ von Heimbrock filia,
Dni. GEORGIJ von Heimbrock Brunswicen-
sis & Lunæburgensis Ducatum senatori gra-
vissimo, & Zellæ prætori summo. Proavia pa-
ternæ ANNÆ von Behren, proavia maternæ
GERTRUDI von Bergen. Convivivir in-
quam his, & cœlitum choro mistus, humana ex
alto despicit. Non illum imbecillitas corporis,
quæ per omnem pene vitam in his terris actam
fatigavit, amplius premit; non febris tertiana,
quæ per quinque septimanas lecto eum affixit, &
vita exuit, amplius cruciat. Ab his, & quæ hæc
vita, non vita, secum fert, eum circa sextam ve-
spertinam vigesimo octavo Martij die, liberari
vidistis, quando vitam cum morte, vel ut Chri-
stianè loquar, mortem cum vita permutavit.
Cum vero Exuvia corporis hodiè media prima
pomeridiana terræ commendari debeant, No-
strum erit *Cives Academia* eo nomine in tem-
plo Mariano convenire, & frequenti nostrâ
præsentiâ, parentum & agnatorum, quantum
in nobis est, mœrorem lenire. Quod ut ab o-
mnibus & singulis, docentibus & discipulis
fiat, amicè eos rogo & hortor. P. P. Rostochij
quinto die Aprilis Anno 1631.

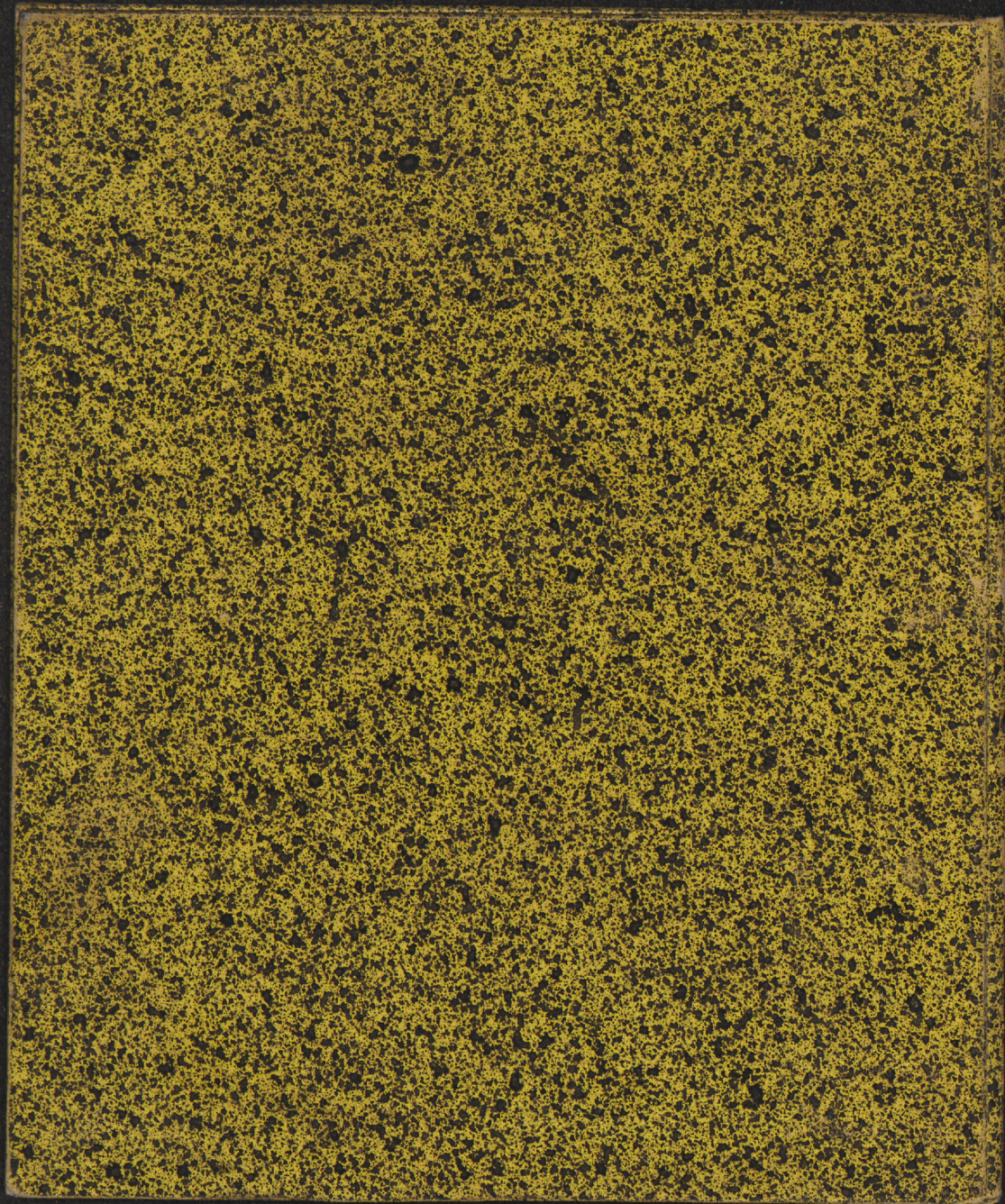

vehementissimo in luctu versentur
 quem habuerunt unico JOHANNES
 BERTO, eos mors ante octiduum
 Martij privavit. Qui dolor tantum
 quanto majorem de filio suo spe-
 rant, fore ut majorum suorum felici-
 ret vestigia, & in generis ornamen-
 tus succresceret. Quid enim alium
 promitterent, quem infantem ad
 annos, ac totidem menses natum
 frugis expectandæ edere indicia
 Quem infantili linguâ, preces, qua
 b9 parentibus & nutritijs didicerat, fa-
 dentem, pietatem spirare audiebant
 genio præcociore, ætatem superare
 in quo cum naturæ bonitate, concu-
 rum, quanta quidem in eam ætatem
 tabat? Spes hinc concepta decollavit
 hunc tenellum adhuc surculum, qui
 lateq; se explicaturum augurabant
 fructus sibi largissimos promitteba-
 ctatione citius mortis falce resectur
 isse vident. At quid ageris mœstis-
 res? modum vos luctui statuere Chri-
 bet pietas. Docet hæc Vos, Jehova
 ris nostri summi arbitrio vitæ nos

